رأی شماره : ۱۱۳۶-۱۳۳۶/۳/۴

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

" چو ن ماده ۱٦٥ قانون مجازات عمومی در مقام ذکر جهت و نحوه تشدید کیفر در مورد سه ماده قبل آن وضع شده نه تعیین مجازات خاصی بدون حداقل و اکثر و چون مجازات ماده ۱٦۲ که یکی از آن سه ماده است دارای حداقل و اکثر می باشد، بنابراین تخفیف مجازات در مورد ماده ۱٦٥ که ناظر به ماده ۱٦۲ قانون مجازات عمومی است طبق ماده ٤٥ مکرر قانون مزبور تا میزان حداقل ماده ۱٦۲ جائز خواهد بود و در نتیجه رأی شعبه هشتم دیوان عالی کشور در این خصوص صحیح است."

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور

اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی